

Sygn. akt III Cz 6/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Hupa – Dębska

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. W.

przeciwko B. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt I C 2124/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Magdalena Hupa-Dębska

Sygn. akt III Cz 6/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił wniosek S. W. o zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych w zakresie 1.000 zł opłaty przy ustaleniu, że osiąga on dochody 2.600 zł netto miesięcznie, łoży na rzecz zamieszkałej z nim dorosłej córki alimenty po 1.000 zł miesięcznie, zamieszkuje w domu stanowiącym własność żony, przy czym nie zna jej dochodów osiągniętych poza granicami kraju. Ustalając, że opłaty związane

z zapewnieniem mieszkania i mediów wynoszą niespełna 600 zł, nadto częściowo powinny być pokrywane przez dorosłego domownika, uznał Sąd, że zgromadzenie z pozostałej powodowi kwoty 1.600 zł środków na poniesienie opłaty w kwocie 1.000 zł, nie zagrazi podstawowej egzystencji powoda. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art. 102 ust. ustawy o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych.

Z zażaleniem na to postanowienie wystąpił powód. Podniósł, że przysługujące mu świadczenie emerytalne jest uszczuplone do kwoty 600 zł wobec zajęcia komorniczego, którego zasadność kwestionował.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie mogło być uwzględnione.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia

28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zmianami), zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi pomoc państwa dla osób, które ze względu na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc powinien więc w każdym wypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach, do granic zabezpieczenia koniecznych kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby oszczędności te okazały się niewystarczające - może zwrócić się o pomoc państwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1984 r., sygn. akt II CZ 104/84).

Z przedłożonego oświadczenia powoda wynika, że uzyskuje on stały dochód rzędu 2.600 zł, z czego potrącane są alimenty w kwocie 1.000 zł, a wskazane przez niego wydatki związane z utrzymaniem domu zamykają się w kwocie 600 zł, co dzieli się na dwie osoby. Powyższe świadczy w sposób jednoznaczny, iż powód jest w stanie poczynić oszczędności, które pozwoliłyby mu pokryć koszty niezbędne dla zainicjowania niniejszego procesu, które zostały już znacznie obniżone, poprzez zwolnienie powoda od kosztów sądowych ponad kwotę 1.000 zł. Brak jest natomiast podstaw do priorytetowego względem należności Skarbu Państwa traktowania innych zobowiązań powoda, aktualnie egzekwowanych przez wierzycieli za pośrednictwem komornika. Zważywszy zatem również na dalsze koszty utrzymania osobistego powoda, jego stałe dochody pozwalają poczynić oszczędności, które pokryją koszty w zakresie, w jakim nie został od nich zwolniony, bez uszczerbku dla jego utrzymania koniecznego.

Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy stwierdził brak przesłanek koniecznych dla zastosowania art.102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i oddalił wniosek powoda o zwolnienie go od ich ponoszenia w zakresie kwoty 1.000 zł.

Wobec powyższego bezzasadne zażalenie powoda oddalono stosownie do art. 385 kpc

w związku z art. 397 § 2 kpc.

SSO Magdalena Hupa-Dębska